

Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome

Doma laukums 8A, Rīga, LV-1939, Latvija, tālr. +371 67221848, e-pasts neplpadome@neplpadome.lv, www.neplpadome.lv

Rīgā, 2022.gada 22.jūnijā

LĒMUMS Nr. 272/1-2

Par piekļuves liegšanu tīmekļa vietnei <https://infoagentura.wordpress.com/>

Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome (turpmāk – Padome) šādā sastāvā – Padomes priekšsēdētājs Ivars Āboliņš, Padomes priekšsēdētāja vietniece Ieva Kalderauska, Padomes locekle Ilva Milzarāja, Padomes loceklis Andis Plakans –, izvērtējot Padomes Monitoringa departamenta 2022.gada 21.jūnija pārbaudes ziņojumu Nr. P/2022/6-6/55,

konstatē:

[1] Padome, veicot Latvijas informatīvās telpas monitoringu nolūkā veikt tai Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 60.pantā noteiktās funkcijas, ir veikusi dažādu tīmekļa vietņu pārbaudi, vērtējot tīmekļa vietnēs izvietoto audio, audiovizuālo un rakstisko saturu. Pārbaudes rezultāti apkopoti Padomes Monitoringa departamenta 2022.gada 21.jūnija pārbaudes ziņojumā Nr. P/2022/6-6/55.

[2] 2022.gada 3.maijā Padome ir saņēmusi vēstuli no citas valsts pārvaldes iestādes, kurā sniegta informācija par tīmekļa vietnes “wordpress.com” pārbaudi un tajā konstatēto informāciju. Vēstulē norādīts, ka ir ticis konstatēts, ka, ka minētajā tīmekļa vietnē ir izvietots blogs “Informācijas aģentūra”, kurā izplatītais saturs rada apdraudējumu Latvijas nacionālajai drošībai un kurā izplatītā informācija satur pazīmes, kas liecina par sistemātisku Krievijas agresīvās propagandas izplatīšanu, tajā skaitā, kara propagandu, nacionālā naida kurināšanu, kā arī atbalstu Krievijas militārajam iebrukumam Ukrainā. Tāpat vēstulē norādīts, ka tīmekļa vietnēs izplatītā informācija satur dezinformāciju un kara propagandu.

[3] Veicot tīmekļa vietnē “www.wordpress.com” izvietotā bloga “Informācijas aģentūra” (<https://infoagentura.wordpress.com>) pārbaudi, Padome un kompetentā valsts pārvaldes iestāde ir konstatējusi, ka tīmekļa vietnēs tiek izplatīta arī sagrozīta un nepatiesa informācija par notikumiem Pasaulē, tajā skaitā arī par karu Ukrainā, attaisnojot Krievijas veiktās darbības. Tāpat izplatīta ar naidu kurinoša informācija un informācija, kura diskreditēt Latviju un NATO. Šāda informācija Latvijas informatīvajā telpā var radīt maldīgu priekšstatu par notikumiem pasaulē, negatīvi ietekmēt dažādu sabiedrības grupu līdzāspastāvēšanu un radīt apdraudējumu Latvijas valsts drošībai. Tīmekļa vietnē izvietota, piemēram, šāda informācija:

[3.1] 2022.gada 25.martā publicēts raksts “Latvija drīzumā atgriezīsies Krievijas ietekmes

zonā”.¹ Atsevišķi citāti no raksta:

[3.1.1] “*Jaunajos apstākļos ir gandrīz neizbēgami, ka pašreizējās Latvijas teritorija tuvāko gadu laikā tādā vai citādā veidā, ar lielākiem vai mazākiem upuriem atgriezīsies Krievijas ietekmes sfērā. Pie tam šī likumsakarība ar fatālu neizbēgamību tieksies realizēties neatkarīgi no Latvijas iedzīvotāju vēlmēm, NBS un Zemessardzes kaujas spējām, Latvijas esamības NATO un ES, un pat ne no NATO karaspēka esamības Latvijā. Nekas no tā nepalīdzēs. Pat otrādi, Latvijas esamība NATO un daļas Latvijas sabiedrības paniska nevēlēšanās piedzīvot jaunus “krievu laikus” tieši var veicināt un pastiprināt šo jauno likumsakarību izpausmi Latvijai un latviešiem vissliktākajos variantos.*”

[3.1.2] “*[..] Plašām tautas masām tagad mēģina iestāstīt, ka Putins, Krievija un krievi ir slikti, bet Ukraina laba. Ka krievi noteikti atnāks, tāpēc ir jāgatavojas ar viņiem cīnīties uz dzīvību un nāvi. Ka mūsu sabiedrotie ir labi, ka viņi par mums rūpējas un noteikti palīdzēs. Ka mēs cīņā ar slikto Krieviju noteikti uzvarēsim, jo sabiedrotie ir labi un spēcīgi. Ka ir jākonsolidē un jāuzkurina sabiedrība, un jāatbrīvojas ne tikai no “piektās kolonas”, bet arī no nepiekrītošajiem, šaubīgajiem un mīkstsirdīgajiem. Pie velna demokrātiju un cilvēktiesības. Karā kā karā. Citiem vārdiem sakot, latviešus mēģina pārliecināt, ka arī Latviju jāsāk pārvērst par teroristisku valsti. [..]”*

[3.1.3] “*[..] Jo lielākā mērā Latvijā sāks izpausties teroristiskas pārvaldes metodes, jo lielāka varbūtība, ka Krievija atnāks un jo negatīvākas sekas no tā būs Latvijai kā valstij un tieši latviešiem kā šīs valsts turētājtautai. Citiem vārdiem sakot, agri vai vēl par sastrādāto būs jāatbild. Un, ja kādi atsevišķi ļaundari, iespējams, spēs no šīs atbildības izvairīties, tad visu sabiedrību garantēti piemeklēs pelnītais sods. Tāpēc, lēnāk pār tiltu, draugi. Nepadodieties ekstāzei, nerociet paši sev bedri un neļaujiet sadedzināt Latviju antikrievijas naida liesmās. [..] Kā NATO var garantēt Latvijas drošību? Uzņemot aliansē un izvietojot tās teritorijā savu dalībvalstu karaspēku, cerībā, ka Krievija nobīdīsies un nenāks tur pat tad, kad tai ļoti vajag. Bet kas notiek tad, ja Krievija vairs nebaidās ne no NATO, ne no militāra konflikta ar NATO dalībvalstīm? Par kādu drošību tad var runāt? Tad nekādu drošību neviens nevienam vairs garantēt nevar. [..]”*

[3.1.4] “*[..] Tā mēs redzam, ka pat tīri teorētiski nav nekādu variantu, kad NATO pašreizējos apstākļos spētu nodrošināt Latvijas drošību. Pavisam cita lieta, ka ASV var izmantot Latviju un citas NATO dalībvalstis kā lielgabalgāļu, lai mestu tās kā pagales kara ugunī, mēģinot novājināt Krieviju un panākt tās globālās ekspansijas palēnināšanos, apstāšanos vai varbūt pat kapitulāciju, ja ne tagad, tad kaut kad, nezin kad. Bet vai mums to vajag? Vai Latvijai to vajag? Vai latviešiem to vajag? Un domāju to pilnīgi noteikti nevajag pat latviešiem. [..]”*

[3.2] 2022.gada 30.maijā publicēts raksts “Ukrainas ideologs: Ukraini nav Ukrainas cienīgi. Ukraini ir izvirtusi publika, kura, pirmkārt, domā par piķi. Ukraini ir soļanka, kura grib sevi pēc iespējas dārgāk pārdot.” Citāts no raksta: “*Ukrainas nacionālā ideja, viena no centrālajām Ukrainas idejām ir pēc iespējas vairāk melot gan sev, gan apkārtējiem. Tāpēc ka, ja pateikt taisnību, tad viss sabruks un būs jāizdomā kaut kas cits. Lūk, tāda mums ir nesabalansēta pamatpretruna. Jebkurš sociums sev melo, bet mūsu sociums sev melo kvadrātā. [..]”*

[3.3] 2022.gada 14.martā publicēts raksts “Kāpēc Krievija iebruka Ukrainā un kas Ukrainu sagaida pēc kara?” Turpmāk tiek norādīti daži citāti no minētā raksta:

¹ **Pieejams:** <https://infoagentura.wordpress.com/2022/03/25/latvija-drizuma-atgrieziesies-krievijas-ietekmes-zona/>

[3.3.1] “ [..] Viss sākās pus gadu atpakaļ. Tad neviens tam nepievērsa uzmanību. Ukraina sakoncentrēja savu karaspēku pie Doņeckas. Apmēram 120 tūkstošus karavīru. Tas nekādi nebija saistīts ar Krieviju, jo, ja drauds ir Doņeckai, tad kāds tam sakars ar Krieviju. Ukrainai ir taču arī tiešas robežas ar Krieviju. Krievijas karaspēks neuzbruka un nemaz neplānoja uzbrukt caur Doņecku. [..]”

[3.3.2] “ [..] Kad pēc Krievijas puses vērtējuma radās draudi, ka Ukrainas armija uzbruks Doņeckai un Luganskai, kā arī šo rajonu ikdienišķā apšaude kļuva stipri intensīvāka, Krievijā notika situācijas pārvērtēšana, kuru es nepaspēju pamanīt. Līdz tam es situāciju vērtēju par pamatu ņemot Krievijas pārstāvju teikto, ka konflikta atrisināšanas pamats ir Minskas vienošanās. Saskaņā ar Minskas vienošanos pirmo punktu, Ukrainas teritorija ir nedalāma. Tāpēc Krievija nevarēja veikt nekādas darbības pretēji tām vienošanām, kuras atzina. Tātad, Krievijā nolēma, ka vairs nav jēga ievērot Minskas vienošanās, jo ukraiņi tās neievēro un negrib ievērot, bet Eiropas garantī (tas ir Vācija un Francija) faktiski sabotēja jebkuras darbības, kuras bija vērstas uz to, lai Ukraina izpildītu šīs vienošanās. Tad Krievija pieņēma lēmumu, ja jau šo vienošanos, nav, tad nav arī šķēršļi pielietot spēku, ja radīsies draudi Doņeckai un Luganskai. [..]”

[3.3.3] “ [..] Kā viens no galvenajiem šī scenārija realizācijas nosacījumiem ir informatīvā kupola radīšana, stingri aizliedzot jebkādas alternatīvus informācijas avotus un maksimāli slāpējot cilvēkos kritisko domāšanu. Lai cilvēki noticētu krievu zvērbām, nepieciešams, lai viņiem nebūtu iespēja pilnā mērā saņemt otras puses skaidrojumu, kurā gana pārliciecināti tiek atspēkoti Ukrainas feiki. Tāpat alternatīvas ziņas nedrīkst būt, lai iedzīvotāji nenosodītu savējos un nešaubītos par tiem, kuri cīņās ar pretinieku ietvaros izmanto arī visamorālākās un pretīgākās metodes. Visbeidzot tas nodrošina arī plašas propagandiskas iespējas uzturēt kaujasgaru ar primitīvu melošanu. Ja armija kaujas laukā cieš neveiksmes, kādēļ daudzi sāk domāt par padošanos, tad monoinformatīvās telpas gadījumā ar melīgu kara propagandu šos negatīvos faktorus var pacensties ievērojami mazināt. [..] Kad teroristisks valsts pārvaldes modelis būs izveidots, tad sāksies kara provocēšana, gan nopietni ķeroties klāt krieviem, gan hiperaktīvi iesaistoties visa veida pretkrieviskās aktivitātēs, gan histēriski pieprasot sabiedrotājiem stingri un aktīvi vērsties pret Krieviju un nodrošināt Latvijas drošību, gan vienalga kā savādāk. Un krievi kaut kad tad atnāks. [..] ”

[4] Kopumā tīmekļa vietnē tiek izplatīts naratīvs, ka rietumvalstis un NATO ir vainīgas pie situācijas Ukrainā, savukārt Krievija tikai vēlas nodrošināt mieru pasaulē. Tiek izplatīta būtiski sagrozīta un maldinoša aktuālā informācija par notikumiem pasaulē, kā arī informācija, par iespējamiem uzbrukumiem Baltijas valstīm, diskreditētas NATO spējas aizstāvēt jebkuru NATO dalībvalsti, attaisnots Krievijas iebrukums Ukrainā. Šādas informācijas izplatīšana, apzināti maldinot sabiedrību par drošības situāciju Latvijā un drošības organizācijām, kuru dalībniece ir arī Latvija, kā arī Krievijas Federācijas patiesajiem mērķiem Ukrainā, noskaņojot sabiedrību pret Ukrainas valsti un tautu, negatīvi ietekmē dažādu sabiedrības grupu mierīgu līdzaspastāvēšanu arī Latvijā un rada riskus dažādām negatīvām provokācijām, kas rada būtisku apdraudējumu Latvijas valsts drošībai un sabiedriskajai kārtībai un drošībai.

Ievērojot konstatēto, Padome

secina:

[5]] Padomes 2022.gada 22.jūnija sēdes laikā Padome ir pārliecinājusies par tīmekļa vietnē izplatīto saturu. Elektronisko sakaru likuma 13.⁵ pantā ir noteikts, ka “*Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei, izvērtējot valsts iestāžu sniegto informāciju, ir tiesības pieņemt lēmumu, ar kuru ierobežo piekļuvi tādām Latvijas teritorijā pieejamām tīmekļvietnēm, kurās tiek izplatīts saturs, kas apdraud vai var apdraudēt valsts drošību vai sabiedrisko kārtību un drošību, liedzot piekļuvi šo tīmekļvietņu domēna vārdam vai interneta protokola (IP) adresei.*” Minētā tiesību norma paredz Padomes tiesības, izvērtējot no citām valsts pārvaldes iestādēm saņemto informāciju, pieņemt lēmumu par piekļuves liegšanu tīmekļa vietnēm, ja tajās izplatītais saturs apdraud vai var apdraudēt valsts drošību vai sabiedrisko kārtību un drošību.

Ar terminu “valsts drošība” ir saprotama pasākumu sistēma valsts politisko un ekonomisko pamatu un valsts robežu aizsargāšanai. Šis termins ietver arī “nacionālo drošību”, kas atbilstoši Nacionālās drošības likuma 1.pantā noteiktajam ir “*valsts un sabiedrības īstenotu vienoto, mērķtiecīgu pasākumu rezultātā sasniegts stāvoklis, kurā ir garantēta valsts neatkarība, tās konstitucionālā iekārta un teritoriālā integritāte, sabiedrības brīvības attīstības perspektīva, labklājība un stabilitāte.*” Ievērojot to, ka ir nepieciešams nodrošināt nacionālo drošību un savlaicīgi prognozēt un novērst valsts iekšējo un ārējo apdraudējumu, kā arī garantēt valsts aizsardzību, sabiedrības drošību un tās demokrātisko attīstību, nav pieļaujams, ka Latvijas informatīvajā telpā – gan elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās un pakalpojumos, gan interneta vidē – tiek izplatīts tāds saturs, kas apdraud vai var radīt apdraudējumu valsts drošībai.

[6] Padome secina, ka 3.punktā minētā tīmekļa vietne tiek izmantota, lai, piemēram, izplatītu propagandu, kara propagandu un pret Latvijas valsti vērstu naratīvu. Tīmekļa vietņu, kurās tiek izplatīta sagrozīta un nepatiesa informācija, kara propaganda, kā arī karu attaisnojoša informācija, izplatīšanas ierobežošana ir nepieciešama, lai nodrošinātu valsts drošību, sabiedrisko kārtību un drošību.

[7] Ņemot vērā Padome monitoringa rezultātā konstatēto, kompetentās iestādes sniegto informāciju, tīmekļa vietnēs izvietoto saturu, kā arī ģeopolitisko situāciju pasaulē, Padome atzīst, ka piekļuves liegšana tīmekļa vietnēm veicama nekavējoties. Padome norāda, ka jebkura nepamatota kavēšanās ar piekļuves liegšanu tīmekļa vietnēm veicinātu apstākļus, ka tīmekļa vietnēs joprojām tiktu izplatīta tāda informācija, kas apdraud valsts drošību, kā arī dezinformācija un viltus ziņas, taču esošajā ģeopolitiskajā situācijā tieši pretēji – nepieciešams nodrošināt uzticamas, kvalitatīvas un faktos balstītas patiesas informācijas pieejamību.

[8] Ņemot vērā, ka lēmums par piekļuves ierobežošanu tīmekļa vietnei ir administratīvais akts, pieņemot lēmumu par piekļuves ierobežošanu tīmekļa vietnei, jāizvērtē administratīvā akta lietderības apsvērumi.

[8.1] Administratīvā akta nepieciešamība legītimā mērķa sasniegšanai – Satversmes 100.pants paredz “*Ikvienam ir tiesības uz vārda brīvību, kas ietver tiesības brīvi iegūt, paturēt un izplatīt informāciju, paust savus uzskatus. Cenzūra ir aizliegta.*” Ikviens ierobežojums attiecībā uz informācijas pieejamību ir jāvērtē vārda brīvības, kas ir demokrātiskas un tiesiskas valsts

pamatvērtība, ierobežošanas aspektā. Satversmes 116.pants noteic, ka vārda brīvību var ierobežot likumā paredzētos gadījumos, lai sasniegtu kādu no tajā paredzētajiem leģitīmajiem mērķiem – citu cilvēku tiesības, demokrātisko valsts iekārtu, sabiedrības drošību, labklājību un tikumību. Arī Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 10.panta otrā daļa nosaka: “*Tā kā šo brīvību īstenošana ir saistīta ar pienākumiem un atbildību, tā var tikt pakļauta tādām prasībām, nosacījumiem, ierobežojumiem vai sodiem, kas paredzēti likumā un nepieciešami demokrātiskā sabiedrībā, lai aizsargātu valsts drošības, teritoriālās vienotības vai sabiedriskās drošības intereses, nepieļautu nekārtības vai noziedzīgus nodarījumus, aizsargātu veselību vai tikumību, aizsargātu citu cilvēku cieņu vai tiesības, nepieļautu konfidencialas informācijas izpaušanu vai lai saglabātu tiesu varas autoritāti un objektivitāti.*” Leģitīmais mērķis vārda brīvības ierobežošanai konkrētajā gadījumā nepārprotami ir valsts un sabiedrības drošība (tajā skaitā informatīvās telpas drošība), demokrātiskas valsts iekārtas saglabāšana. Demokrātiskas valsts iekārtas aizsardzība kā leģitīms mērķis sevī ietver nacionālās drošības un Latvijas teritoriālās vienotības aizsardzību.² Padome uzsver, ka elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās ir aizliegts izplatīt saturu, kas apdraud valsts drošību, un šis valsts drošības apdraudējums ir vērtējams ne vien Latvijas, bet arī citu valstu drošības kontekstā. Nav šaubu, ka apdraudējums valsts drošības interesēm tiek nodarīts arī izmantojot interneta resursus, tajā skaitā tīmekļa vietnes, kurās tiek izplatītas ziņas un dažādi informatīvi materiāli. Satversmes tiesa ir atzinusi, ka ikvienam ir tiesības brīvi paust savus uzskatus jebkādā veidā – mutvārdos, rakstveidā, vizuāli, ar māksliniecisku izteiksmes līdzekļu palīdzību u.tml. (*sk. Satversmes tiesas 2003.gada 5.jūnija sprieduma lietā Nr.2003-02-0106 secinājumu daļas 1.punktu un 2003.gada 29.oktobra sprieduma lietā Nr.2003-05-01 21.punktu*). Tomēr Satversmes tiesa ir atzinusi, ka tiesības uz vārda brīvību nav absolūtas un var tikt ierobežotas, ja tas nepieciešams sabiedrības interešu labā (*sk. Satversmes tiesas 2015.gada 2.jūlija sprieduma lietā Nr.2015-01-01 13.punktu*). Tāpat tiesības uz vārda brīvību nenozīmē visatļautību. Gan no Satversmes, gan arī no Latvijai saistošajiem starptautiskajiem cilvēktiesību dokumentiem izriet, ka tiesības uz vārda brīvību var ierobežot. Valsts var noteikt vārda brīvības ierobežojumus gadījumos, kad personas tiesības uz vārda brīvību tieši ietekmē citu personu tiesības, kā arī gadījumos, kad vārda brīvība rada nepārprotamus un tiešus draudus sabiedrībai (*sk. Satversmes tiesas 2003.gada 29.oktobra sprieduma lietā Nr. 2003-05-01 secinājumu daļas 22.punktu un Manfred Nowak. U.N. Covenant on Civil and Political Rights. CCPR Commentary. – Publisher N.P.Engel, Kehl, Strasbourg, Arlington, 1993, p.337*). Ievērojot minēto, Padome uzskata, ka par leģitīmo mērķi, saskaņā ar kuru ir pieļaujams ar administratīvo aktu ierobežot personas vārda brīvību saskaņā, atzīstama valsts interese aizsargāt valsts drošību un sabiedrisko kārtību un drošību. Gadījumā, ja personai piešķirtās tiesības brīvi paust savu viedokli tiek izmantotas negodprātīgi jeb ar mērķi apzināti izplatīt kara propagandu, dezinformāciju un maldināt sabiedrību, nav pieļaujama vārda brīvības izpaušme un konkrētajā gadījumā tās ierobežošana ir uzskatāma par samērīgu.

[8.2] Administratīvā akta piemērotība mērķa sasniegšanai – Attiecībā uz vārda brīvības ierobežojuma vērtējumu jāņem vērā, ka sabiedrībai ir tiesības saņemt patiesu informāciju. Padomes ieskatā sabiedrības interesēs nav saņemt tādu informāciju, kas apdraud kādas valsts drošību, teritoriālo vienotību, tāpat sabiedrības interesēs nav saņemt informāciju, kas ir naidu kurinoša un apzināti maldinoša. Šādas informācijas saņemšana daļā sabiedrības var radīt

² Satversmes tiesas spriedums. 2000–03–01. 30.08.2000. Secinājumu daļas 7.punkts.

uztraukumu un bailes savas valsts pastāvēšanu un savu, savas ģimenes nākotni. Turklāt šī informācija satur arī dezinformāciju un šādas informācijas rezultātā var rasties un aktivizēties organizācijas, kuras atbalsta radikālas idejas, kā arī to pretinieki, tādējādi neizslēdzot iespēju, ka valstu iekšienē var rasties dažādu grupu protesti un tādējādi neapšaubāmi tiek ietekmēta sabiedriskā kārtībā un cilvēku drošība, kas būtiski un nepārprotami ietekmē valsts drošību kopumā. Gadījumā, ja tīmekļa vietnes, kurās tiek izplatīta informācija, kas apdraud valsts drošību, Latvijas teritorijā nebūtu pieejamas, pieejamība šai informācijai būtu krietni mazāka, tādējādi arī šīs informācijas nodarītais kaitējums būtiski samazinātos. Līdz ar to, Padomes ieskatā, Elektronisko sakaru likumā paredzētais instruments tiesību uz vārda brīvību ierobežošanai – tiesības pieņemt lēmumu, ar kuru ierobežo piekļuvi tādām Latvijas teritorijā pieejamām tīmekļvietnēm, kurās tiek izplatīts saturs, kas apdraud vai var apdraudēt valsts drošību vai sabiedrisko kārtību un drošību – ir uzskatāms par piemērotu līdzekli leģitīmā mērķa sasniegšanai.

[8.3] Vai mērķi nav iespējams sasniegt ar līdzekļiem, kas mazāk ierobežo administratīvā procesa dalībnieku tiesības vai intereses – Padomes ieskatā piekļuves liegšana konkrētajam blogam “Informācijas aģentūra” (<https://infoagentura.wordpress.com/>) visefektīvāk nodrošina sabiedrības interešu aizsardzību. Padome norāda, ka, lai garantētu sabiedrības interešu aizsardzību, ir nepieciešams rīkoties nekavējoties, tādējādi Padome, pieņemot lēmumu, neuzklausā bloga “Informācijas aģentūra” veidotājus. Tāpat, lai garantētu valsts drošības interešu aizsardzību, Padome secina, ka citi, privātpersonu mazāk ierobežojoši līdzekļi, konkrētajā gadījumā nav piemērojami, jo tie nesasniedz mērķi. Mērķi – piekļuves ierobežošanu šim saturam – var sasniegt tikai liedzot tam.

[8.4] administratīvā akta samērīgumu – vai sabiedrības ieguvums ir lielāks, nekā privātpersonas interešu aizskārums – tiesisko seku samērīgums jāvērtē katra administratīvā akta izdošanas gadījumā. Tiesību piemērošanas neatņemama sastāvdaļa ir tiesisko seku konkretizēšana un šajā posmā tiesību piemērotāja pienākums ir apsvērt tiesiskās sekas un izvēlēties tās sekas, kuras sasniedz tiesību mērķi – taisnīgumu (*Satversmes tiesas 2007. gada 28. februāra lēmuma lietā Nr. 2006-41-01 14.2. punkts*). Uz šādu iestādes pienākumu norāda arī APL 13. pantā nostiprinātais samērīguma princips: “*Labumam, ko sabiedrība iegūst ar ierobežojumiem, kas uzlikti adresātam, ir jābūt lielākam nekā viņa tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumam. Būtiski privātpersonas tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumi ir attaisnojami tikai ar nozīmīgu sabiedrības labumu.*” Padomes ieskatā konkrētajā gadījumā labums, ko iegūs sabiedrība, ir ievērojami lielāks nekā tiesību ierobežojums, jo sabiedrību vairs nesasniedz tāda informācija, kas apdraud gan Latvijas, gan Ukrainas valstu drošību un arī Eiropas drošību kopumā, kā arī apzināti maldinoša informācija un kara propaganda.

[9] Ievērojot minēto un izvērtējot lietā esošās ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā, Padome secina tīmekļa vietnē <https://infoagentura.wordpress.com/> tiek izplatīts saturs, kas apdraud valsts drošību, tajā skaitā Latvijas nacionālo drošību.

[10] Padome saskaņā ar APL 62. panta trešo daļu norāda apsvērumus, kāpēc tā uzskata, ka pie konkrētā lēmuma pieņemšanas nav nepieciešams uzklaut šī lēmuma adresātu viedokli. Saskaņā ar APL 62.panta otrās daļas 1.punktā noteikto “*personas viedokļu un argumentu*

noskaidrošana nav nepieciešama, ja administratīvā akta izdošana ir steidzama un jebkura kavēšanās tieši apdraud valsts drošību, sabiedrisko kārtību, vidi, personas dzīvību, veselību un mantu.” Ievērojot minēto, secināms, ka Padomei nav pienākuma uzklaut lēmuma adresātu viedokli, jo jebkura kavēšanās lēmums pieņemšanā rada draudus valsts drošībai un sabiedriskajai drošībai. Tāpat jāņem vērā, ka pamatojusi šāda ierobežojuma atbilstību tiesību uz vārda brīvību aizsardzības kontekstā.

Secinot, ka administratīvais akts samērīgi ierobežo personas, kas veido lēmuma 3.punktā norādīto tīmekļa vietni, tiesības un šādu ierobežojumu sabiedrības interesēs ir nepieciešams noteikt bez kavēšanās, potenciālo adresātu viedokļa uzklautšana nav nepieciešama.

[11] Ņemot vērā minēto, Padome uzskata par nepieciešamu izmantot tai Elektronisko sakaru likuma 13.⁵ pantā piešķirtās tiesības, izvērtējot valsts iestāžu sniegto informāciju, “[..] pieņemt lēmumu, ar kuru ierobežo piekļuvi tādām Latvijas teritorijā pieejamām tīmekļvietnēm, kurās tiek izplatīts saturs, kas apdraud vai var apdraudēt valsts drošību vai sabiedrisko kārtību un drošību, liedzot piekļuvi šo tīmekļvietņu domēna vārdam vai interneta protokola (IP) adresei.”

[12] Lai informētu tīmekļa vietņu iespējamus lietotājus par iemeslu, kāpēc tīmekļa vietne vairs nav pieejama, nepieciešams veikt minētās tīmekļa vietnes lietotāju automātisku novirzīšanu uz Padomes izveidoto informatīvo paziņojumu: <https://www.neplp.lv/lv/nelegals-saturs>.

Ievērojot minēto un saskaņā ar Elektronisko sakaru likuma 13.⁵ pantu un 19.panta pirmās daļas 22.² punktam, Padome

n o l e m j :

- 1. Ierobežot piekļuvi Latvijā pieejamajai tīmekļa vietnei <https://infoagentura.wordpress.com/>, liedzot piekļuvi šīs tīmekļa vietnes domēna vārdam vai interneta protokola adresei.**
- 2. Ierobežot Latvijā pieejamās tīmekļa vietnes <https://infoagentura.wordpress.com/>, dublējošām spoguļlapām.**
- 3. Pieņemto lēmumu paziņot Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijā reģistrētajiem interneta piekļuves pakalpojumu sniedzošajiem komersantiem.**
- 4. Uzdot Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijā reģistrētajiem interneta piekļuves pakalpojumu sniedzošajiem komersantiem nekavējoties liegt piekļuvi tīmekļa vietnēm un to domēna vārdiem, novirzot to lietotājus uz informatīvo paziņojumu <https://www.neplp.lv/lv/nelegals-saturs>. Interneta piekļuves pakalpojuma sniedzējiem ir pienākums ierobežot piekļuvi konkrētajiem interneta resursiem gan izmantojot globāla tīmekļa prefiksu “www”, gan bez tā.**
- 5. Iekļaut domēna vārdus Padomes mājaslapā izvietotajā sarakstā, kurā norādīti tie domēna vārdi, kuru izmantošana ir tikusi ierobežota.**

6. Atbildīgs par šī lēmuma izpildes kontroli ir Padomes priekšsēdētājs Ivars Āboliņš.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 188.panta otro daļu administratīvo aktu var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā viena mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas. Saskaņā ar Elektronisko sakaru likuma 13.⁵ panta ceturto daļu šā lēmuma apstrīdēšana un pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

Ņemot vērā administratīvā akta steidzamību, Padome nosaka, ka administratīvais akts jāizpilda nekavējoties. Ja administratīvais akts netiks izpildīts labprātīgi, tas tiks izpildīts piespiedu kārtā. Administratīvā akta piespiedu izpildes izmaksas sedz adresāts.

Padomes priekšsēdētājs

Ivars Āboliņš

*DOKUMENTS PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA
ZĪMOGU*